

De draak landde en snuffelde in het rond.
Daar vond zij rare stukjes paars haar op de grond.
Het was de koninklijke baard die de draak had geroken.
Want die was al maanden niet meer in bad gedoken.
De draak trok eraan, tot de koning verscheen.
Ze gromde: 'Alles goed? Wat is hier het probleem?'

Nog nooit had iemand dat gezegd.
Het voelde goed, de draak meende het echt.
Dus vertelde de koning over zijn vele zorgen.
Dat hij nooit 'nee' zei en angsten had voor
de problemen van morgen.
Hij praatte lang over al die jaren.
En verloor al hier en daar wat haren.

De draak luisterde met haar reusachtige oren.
Naar alle twijfels en gedachten die de koning liet horen.
Al vele jaren voelde de koning zich slecht.
Niemand die naar hem luisterde, tenminste niet echt.

De koning en de draak werden de beste vrienden.
Als de koning wou praten, wist hij de draak te vinden.
Ook vroeg hij steeds vaker zijn vrouw om raad
en soms zei hij zelfs al eens 'nee', heel kordaat.
De baard was er nog steeds, maar wel een stuk kleiner.
Na elk gesprek voelde de koning zich fijner.
En hoe werd de vriendelijke draak beloond?
Die kreeg haar eigen kasteel, waar ze nog steeds in woont.